

İNSAN HAKLARI İHLALLERİ BAĞLAMINDA FETÖ'NÜN ANALİZİ

Analysis Of FETO In The Context Of Human Rights Violations

Doç. Dr. Hüseyin ARSLAN¹

Reference: Arslan, H. (2020). "İnsan Hakları İhlalleri Bağlamında Fetö'nün Analizi", *International Journal of Disciplines Economics & Administrative Sciences Studies*, Vol:6, Issue:17; pp:288-301.

ÖZET

İnsan hakları, tarihsel bir geçmişi olan ve insanın insan olduğunu teslim eden haklar bütünüdür. Genel kabule göre, insan hakları, ırk, cinsiyet, milliyet, etnik köken, dil, din veya başka herhangi bir statüden bağımsız olarak tüm insanların doğasında var olan haklardır. Bu haklar yaşam ve özgürlük, kölelikten ve işkenceden özgürlük, düşünce ve ifade özgürlüğü, çalışma ve eğitim hakkı ve daha fazlasını kapsar. Bu hakları kullanmakta herkes eşittir. Diğer yandan da insan hakları terimi bir ideali de içermektedir. Bütün bunlara rağmen tarih insan hakları ihlallerini de yazmaktadır. İnsanoğlunun dünya üzerindeki serüveni sürdükçe bu ihlallerin devam edeceğini söylemek bir kehanet değil, ne yazık ki bir gerçekliktir. Bu realiteden hareketle, dünyada insan hakları ihlalleri konusunda en acımasız oluşumların başında terör örgütlerinin geldiğini söylemek mümkündür. Türkiye bu konuda en çok acı çeken ülkelerden birisidir. Bilindiği gibi Türkiye ideolojik, dini motivasyonlu, ayrılıkçı terör örgütleriyle yıllardır mücadele etmektedir. Bu örgütlerden birisi Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ)'dür. FETÖ Türkiye'de yıllarca insan haklarını çeşitli yollarla ihlal ederek kendine büyük bir güç toplamıştır. Bu yollar arasında soru hırsızlığı yapmak, mobbing uygulamak, terfi ettirmemek, ödül vermemek gibi yöntemler vardır. Çünkü FETÖ militanları bu yöntemleri kullanarak başkalarının haklarını ihlal etmenin kendi meşru hakları olduğuna kesin bir şekilde inandırılmışlardır. Bu çalışmanın amacı da FETÖ militanlarının böyle düşünmesini sağlayan etmenlerin neler olduğunu analiz etmektir. Bu analiz için öncelikle hak kavramı açıklanmaktadır. Daha sonra FETÖ'nün insan haklarını istismar etmek için hangi yöntemleri kullandığı ve bunları nasıl araçsallaştırdığı aktarılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hak Kavramı, İnsan Hakları, FETÖ, Soru Hırsızlığı, İhlal Yöntemleri.

ABSTRACT

Human rights are a set of rights that are based on a historical background and assert that human beings are human. According to general acceptance, human rights are rights inherent to all human beings, regardless of race, sex, nationality, ethnicity, language, religion, or any other status. These rights include the right to life and liberty, freedom from slavery and torture, freedom of opinion and expression, the right to work and education, and many more. Everyone is equal in exercising these rights. On the other hand, the term human rights includes an ideal. Despite all this, history also writes about human rights violations. It is not a prophecy to say that these violations will continue as humanity continues its adventure on earth, unfortunately it is a reality. Based on this reality, it is possible to say that terrorist organizations are one of the most brutal formations in the world regarding human rights violations. Turkey is one of the most countries suffering on this issue. It is known that Turkey has been struggling with ideological, religiously motivated and the separatist terrorist organization for years. One of these organizations is the Fethullahist Terrorist Organization (FETO). FETO has accumulated great power for many years by violating human rights in various ways in Turkey. These ways include stealing questions, applying mobbing, not promoting and not rewarding. Because FETO militants are firmly convinced by using these methods that it is their legitimate right to violate the rights of others. The aim of this study is to analyze the factors that make FETO militants think like this. Firstly, the concept of rights is explained for this analysis. Then, it is explained which methods FETO used to exploit human rights and how instrumentalized them.

Keywords: Concept of Right, Human Rights, FETÖ, Question Theft, Violation Methods.

1. GİRİŞ

İnsanın insan olması hasebiyle sahip olduğu haklar kadim tarihi birikimin bir mirası olarak geçmişten günümüze varolagelmıştır. Bu tarihi seyir, söz konusu hakların en acımasız bir şekilde katledilmesi ve ayaklar altına alınması dahil birçok adaletsizliği, hukuksuzluğu ve gayri ahlakılığı içinde barındırmasının yanı sıra ahlakılığı, evrenselliği, devredilemezliği, ulusal ve uluslararası sözleşmeler ve beyannamelerle güvence altına alınması çabalarını da içermektedir.

Bir bireyin sadece insan olduğu için doğuştan getirdiği daha sonra da sözleşmeler, hukuksal metinler, beyannameler ve benzerleri eliyle sahip olduğu hakların ihlal edilmesi ise ilk başta insana, insanı insan olarak yaratan Tanrı'ya ve insan haklarını koruma bağlamında ortaya konan tüm insani mirasa en büyük ihanettir.

Bu meyanda çeşitli nedenlerle insan hakları ihlalleri konusunda tarihin kirli sayfalarındaki suistimallerin ve haksızlıkların varlığı ne kadar gerçekse ve kötü yönde tarihi bir miras ise

¹ Polis Akademisi Başkanlığı, Güvenlik Bilimleri Enstitüsü, Ankara/Türkiye, ORCID ID: 0000-0002-2655-5894.

insanoğlunun dünya üzerindeki serüveni sürdükçe bu ihlallerin ve suistimallerinin devam edeceğini söylemek de bir kehanet değildir, o kadar gerçekliktir. Hal böyle olunca ister bireysel, ister terör örgütleri isterse devletler eliyle gerçekleştirilsin dünya üzerinde insan hakları ihlallerinin olduğu ve olmaya devam edeceği muhakkaktır.

Bu realiteden hareketle tüm dünya genelinde insan hakları ihlalleri konusunda başı çeken en acımasız oluşumlardan bir tanesinin terör örgütleri olduğunu ifade etmek mümkündür. Bir terör örgütü için kendisinden olmayan ve kendisine destek vermeyen hiçbir insanın hayatının, haysiyetinin, onurunun özgül ağırlığı ve kıymet-i harbiyesi yoktur. Dolayısıyla ister bireysel isterse kurumsal olsun gerçekleştirilen terör eylemleri insanı insan yapan değerlerin hepsini istismar etmekte, araçsallaştırmakta ve ayaklar altına almaktadır.

İnsan haklarını ihlal eden terör örgütleri açısından Türkiye'ye bakıldığında bu realite misliyle karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla Türkiye'nin yıllardır bu konuda muzdarip olan ülkelerin başında geldiği gerçeğiyle yüzleşmekteyiz. Türkiye başta PKK ve türevleri olmak üzere, DHKP-C, MLKP, Hizbullah, DEAŞ vb. pek çok illegal silahlı terör örgütüyle senelerdir mücadele etmektedir. Bu örgütler eliyle binlerce insanın yaşama hakkına son verilmiş, daha fazlasının da özürlü kalmasına sebebiyet verilmiştir.

Türkiye'nin yıllardır mücadele ettiği illegal terör örgütlerine bir de kendine göre legal yöntemlerle devlet içinde yıllardır sinsice yapılanan yeni bir terör örgütü eklenmiştir: FETÖ. Bu örgüt zaman içinde devletin kılcal damarlarına kadar sinsice, gizli bir şekilde sızmış ve yıllarca ötekileştirdiği insanların haklarını ihlal ederek kendisine büyük bir güç devşirmiştir. FETÖ "hizmet hareketi" aldatmacası ve kisvesiyle yola çıkmış, zaman içinde maskesinin düş(ürül)mesiyle gerçek kimliğini göstermiş, dini nasları ve normları asıl bağlamından kopararak altüst ve istismar eden bir örgüt olarak tarihe geçmiştir. FETÖ öylesine tehlikeli bir örgüttür ki yıllarca legal yöntemleri illegal bir şekilde suistimal etmiş, bu yolla Türkiye'nin finans merkezlerine çöreklenmiş ve adeta devletin para dağıtım mekanizmalarını ele geçirmiştir. Bunun yanı sıra bir taraftan dini ve dinin infak kurumunu tarumar ve istismar etmiş, himmet adı altında halktan gönüllü ya da gönülsüz yüklü miktarlarda paralar toplamış diğer taraftan da biat usulüyle devşirdiği militanlarını başta sınav hırsızlığı da dahil olmak üzere her türlü haksızlığı yaparak devlet kurumlarına yerleştirmiş ve devasa bir güç kazanmıştır.

FETÖ bu güce ulaşmak için içeriden ve dışarıdan aldığı destekle çeşitli stratejiler geliştirmiş ve oyun içinde oyunlar kurmuştur. Bu sayede FETÖ militanlarını öyle bir tedrisattan geçirmiş ve motive etmiştir ki bunlar çeşitli yöntemlerle kendilerine dogmatik olarak empoze edilen bilgilerle yeniden üretilmişlerdir. Kesin inançlı hale getirilen militanlar da haklarını ihlal ettikleri insanlara zarar verdiklerini düşünmek şöyle dursun bu uygulamaları yapmanın kendi meşru hakları olduğuna kesin bir şekilde inan(dırıl)mışlardır. Militanları bu seviyeye getirmek için en çok kullanılan yöntemlerin başında; biat etmek, takiyye yapmak, amaca ulaşmak için her şeyi mubah sayan Makyavelistik yaklaşım ve pragmatist (faydacı/çıkarıcı) hareket gelmektedir. Bu uğurda amaca ulaşmak için Fethullah Gülen'e nispet edilen kerametler, olağanüstü haller, fetvalar, rüyalar vb. argümanlar araçsallaştırılmış ve bu uğurda kullanılmaları mubah sayılmıştır. Bu nedenle FETÖ militanları, kendilerine amaç olarak öğretilen nihai hedefe ulaşmak için ötekileştirdikleri insanların haklarını ihlal etmede herhangi bir şekilde tereddüt etmemiş ve şüphe duymamışlardır. Aksine bunu yapmayı en doğal haklarıymış gibi kanıksamışlar ve içselleştirmişlerdir.

Bunun en bariz örnekleri de 15 Temmuz 2016 darbe teşebbüsünden sonra yakalanan FETÖ militanlarının mahkemelerde yaptıkları ifşaatlarda ve ele geçirilen belgelerde ortaya çıkmıştır. Eldeki verilere göre FETÖ'nün insan haklarını ihlal konusunda en sık başvurduğu yöntem sınav sorularını çalmak olmuştur. Yakalanan FETÖ militanlarının yıllarca hangi yöntemlerle sınav sorularını çalarak kamuda nasıl yapılandıklarını itiraf etmeleri ve mahkemelerin de bu bilgileri istatistiki olarak kamuoyuna sunmaları bu konuda belli bir birikim sağlamıştır. Dolayısıyla insanlar

FETÖ'nün soru hırsızlığıyla ve başka yöntemlerle yıllarca nasıl diğer insanların haklarını yediklerini kamuoyuyla paylaşılan bilgi ve belgelerden öğrenmişlerdir.

Çalışmada bu birikimin ilgili yerlerinden istifade edilmektedir. Ancak aynı bilgi ve belgelerin tekraren sunulması temel amaçlardan biri değildir. Asıl amaç ve bu gerçeklik içinde önemli olan husus; din adına hayır hasenat yaptığını iddia eden bir örgüte mensupken yakalanıp hukuk karşısında hesap vermeye başladıktan sonra itirafçı olup bu işaatları yapan militanların, yıllarca kul hakkı yemelerine rağmen bu durumu kendi doğal haklarıymış gibi görür hale nasıl getirildiklerini analiz etmektir.

Bu analiz için öncelikle hak kavramının açıklanması gerekmektedir. Çünkü bu kavramın bir birey için ne kadar kutsal ve onunla bütünleşmiş bir kavram, ayrıca tüm semavi dinlerde ve inanç sistemlerinde de bir özgül ağırlığının olduğunun ifade edilmesi önemlidir. Dolayısıyla insan ve hak kavramlarının yan yana kullanılmasıyla ortaya çıkan insan hakları kavramındaki haklara sahip olan insana bu haklar muvacehesinde değer verilmesi gerektiği her türlü tartışmadan varestedir. Hak kavramından sonra FETÖ'nün insanın sahip olduğu bu hakkı gasp ve istismar etmeyi meşrulaştırmak için kullandığı yöntemlerin temel taşları arasında birer motivasyon aracı olarak yer alan biat, takiyye, fetva ve rüya aparatları üzerinde durulmakta ve FETÖ'nün bunları araçsallaştırmak için nasıl sistematik bir yol takip ettiği irdelenmektedir.

2. HAK KAVRAMI VE İNSAN HAKLARI

Hak kavramı hakkında araştırmalar yapan pek çok düşünür, bu kavramın sahip olduğu terim anlamı hakkında çeşitli tanımlamaların var olduğunu ancak tam olarak üzerinde mutabık kalınan netleşmiş ortak bir tanımın bulunmadığını ve bunun da oldukça zor olduğunu iddia etmektedir.

Hak kavramı ile ilgili ortaya atılan anlamların başında; gerçek, doğru ve sabit olmak, gerekli ve lâıyk olmak, olabilirlik niteliği taşımak, sürekli var olmak, gerçeğe uygun bulunmak, bir şeyi sabit ve gerekli kılmak gelmektedir. İslam literatüründe hak kavramı ile ilgili birçok yaklaşım bulunmaktadır. Buna göre hak kavramı Allah'a nispet edildiğinde, ezelde ve ebedde bizzat ve sürekli var olan, gerçekliği mevcut bulunan, varlığı ve ulûhiyeti fiilen tahakkuk eden anlamına gelmektedir (Topaloğlu, 1997: 152). Yine yapılan araştırmalara bakıldığında hak kelimesinin Kur'an'da 247 yerde geçtiği ve ilgili ayetlerin çoğunda hak kelimesinin batıl kelimesinin zıddı olarak kullanıldığı tespit edilmiştir (Çağrı, 1997: 137; Kudat, 2014: 88).

Hak kavramının doktrin ve uygulama yönüyle İslâm fikhının en temel kavramlarından ve fıkıh literatüründe en sık kullanılan mefhumlardan birisi olduğunu ifade eden Ali Bardakoğlu, buna rağmen kelimenin İslâm hukukunda kazandığı terim anlamını netleştirmenin oldukça zor olduğunu belirtmektedir. Bu zorluğun iki sebebi olduğuna işaret eden Bardakoğlu'na göre bunun birinci sebebi, hakkın fıkıhtaki kullanımının kelimenin sözlükte ve örfte taşıdığı anlam çeşitliliği ve muhteva zenginliğiyle yakın bağlantısının bulunmasından, ikinci sebebi ise hakkın fıkıh usulünde ve fûrû-i fikhin çeşitli alt dallarında farklı terim anlamları kazanmış olmasından kaynaklanmaktadır. Bardakoğlu, açıklamaya çalıştığı bu iki sebep dolayısıyla hak kavramının bütün fıkıh alanları için geçerli bir tanımının yapılmasından ziyade kavramın fikhin çeşitli alanlarındaki kapsam ve mahiyeti üzerinde durulmasının daha uygun olacağı kanaatini paylaşmaktadır (Bardakoğlu, 1997: 139).

Hak kelimesi Arapça kökenlidir. Türkçe'deki çoğulu "haklar"dır. "Haklar"ın Arapça karşılığı "hukuk"tur. Bundan hareketle insan hakları kavramından insanın sahip olduğu hukuku çıkarabiliriz. Bu nedenle hukuk kavramının nasıl tanımlandığı da önemlidir.

Hukukla ilgili literatürde çeşitli tanımlamalar bulunmaktadır. Mesela Gözler hukuku, hukuk kurallarından oluşmuş bir düzen şeklinde tanımlamaktadır (Gözler, 2008: 2). Demiray'a göre hukuk, toplumda kişiler arasındaki, kişilerle devlet arasındaki ilişkileri düzenleyen kuralların tümüdür (Demiray, 1998: 410). Püsküllüoğlu ise hukuku toplumu düzenleyen ve devlet yaptırımı ile güçlendirilmiş olan kuralların, yasaların bütünü olarak tarif etmektedir (Püsküllüoğlu, 2008: 870). Hukukla ilgili bir başka tanımlama Aktan'a aittir. Aktan hukukun, insanların birbirleri arasındaki ve

devletle olan ilişkileri düzenleyip uyulması gereken kuralları belirlediğini ve belirlenen kurallara uygun hareket edilmemesi durumunda maddi yaptırımlar öngördüğünü belirtmektedir (Aktan, 2009, s. 52). Bardakoğlu'na göre hukuk kavramı literatürde genellikle iki anlamda kullanılmaktadır. Birinci kullanımda hukuk, toplum hayatını ve dışa akseden şekliyle beşeri ilişkileri cebri müeyyidelerle düzene koyan kurallar bütünüdür. Hukuk kelimesinin ikinci anlamı ise hak kelimesinin çoğulu olarak kullanılmaktadır ve temelde şâriin, görünürde ise dinin, aklın ve hukuk düzeninin tanıdığı yetki, güç ve imtiyazlar anlamına gelmektedir (Bardakoğlu, 1997: 139).

İnsan ve hakları kelimelerinin yan yana getirilmesiyle kavramsallaştırılan insan hakları ise bir bireyin yalnızca insan olduğu ve insanlığının bir getirisi olarak sahip olduğu en üstün ahlâkî hakları ifade etmektedir. Bu nedenle insan hakları bireyleri ve grupları, insan onuruna ve temel özgürlüklere müdahale eden eylemlere karşı koruyan, evrensel yasal güvenceler olarak kabul edilmektedir. Çeşitli yasalarla güvence altına alınan insan haklarının önemli ilkeleri bulunmaktadır. Bunlar arasında, hakların evrenselliği ve devredilemezliği, bölünemezliği, birbirine bağlı ve ilişkili olma, ayrımcı olmama ve eşitlik, katılım ve içkinlik, sorumluluk ve hukukun üstünlüğü gibi önemli ilkeler yer almaktadır (İnsan Hakları Eğiticileri İçin Başvuru Kitabı, 2007: 9-10).

İnsan hakları çeşitli anlaşmalarla uluslararası alanda kabul edilmiş ve üç ana sınıf kuşak hakları olarak kabul görmektedir. Bunlar birinci kuşak, ikinci kuşak ve üçüncü kuşak insan hakları şeklinde kategorize edilmektedir (<http://megep.meb.gov.tr>, 2011: 7-8). Bu kategorideki birinci kuşak insan haklarına, tarih boyunca özgürlük talebiyle ortaya konulan kişisel ve siyasal haklar girmektedir. İkinci kuşak insan hakları kapsamına eşitlik talebinin yarattığı ekonomik, sosyal ve kültürel haklar girmektedir. Son olarak üçüncü kuşak insan haklarını ise dayanışma isteğinin yarattığı topluluk hakları oluşturmaktadır (<http://www.tmmob.org.tr>).

İnsanın sadece insan olması vasfıyla sahip olduğu insan hakları bağımsız olarak görülürler ve devlet hukukundan önce gelirler. İnsan haklarıyla ilgili günümüzün başlıca amaçlarının başında temel özgürlüklerin evrensel olarak ve ayırım gözetilmeksizin herkes için uygulanabilir olması gelmektedir. Bunun için demokratik bir sisteme ihtiyaç duyulmaktadır. Çünkü insan hakları açısından bir bireyin en iyi şekilde gelişimi için gerekli ön koşulların başında demokratik bir düzen içinde yaşıyor olması gelmektedir. İnsan haklarının böyle bir düzende rahatlıkla uygulanabilir aşamaya gelebilmesi için insanlığın yüzyıllar boyunca sürdürdüğü zorlu yolculukta karşılaştığı sayısız engelleri aşması ve bu uğurda yaptığı savaşları kazanması gerekmiştir.

Tarihsel süreç içinde gelinen nokta açısından bakıldığında insan hakları kurallarıyla ilgili genel kabulde eşitlik ve evrensellik ilkelerinin varlığı sebebiyle yüksek ahlaki niteliğe sahip olması ön plana çıkmaktadır. Dolayısıyla eşitlik ve evrensellik özellikleriyle insan onurunu güvenceye alan tüm kurallar insan hakları kapsamında değerlendirilmektedir. Bu açıdan bir bireyin onurunu ve değerini korumayı, bireyin maddi ve manevi gelişmesini amaçlayan üstün kurallar bütünü olarak vasıflandırılan insan hakları kuralları, tüm demokratik ülkelerde devlet ve birey arasındaki ilişkileri belirleyen, uluslararası alanda da dünya barışını ve adaleti sağlamada bir temel araç olma niteliğine kavuşmuştur.

İnsan hakları bireyler içindir ve bu hakların korunması her birey için çok önemlidir. Çünkü bir birey için hak kavramı o bireyi birey yapan ve bireyin varlığının özü olan değerlerin en başında gelmektedir. Bu nedenle hiç kimse, hiç bir kuruluş ya da devlet, bir bireyin sahip olduğu özgürlükleri keyfi olarak yok etme hakkına sahip değildir. Dünya üzerinde insan haklarının yok edilmesini amaçlayan hiçbir kural ya da eylem ilelebet geçerlilik kazanamaz. Bu nedenle insan hakları bağlamında bir bireyin sahip olduğu temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alınabilmesi için hukukun üstünlüğü ilkesine ve bu alanda verilen hizmetlerin yürütülmesine ilişkin etik standartlara bağlı kalınmasına her zaman ihtiyaç vardır. Dolayısıyla bir bireyin sahip olduğu hakların, güvenlik hizmetlerinin temel hak ve özgürlüklerin kullanılması üzerindeki sınırlayıcı yetkileri, hukuki zorunluluklar vb. hariç, çiğnenmesi, ihlal edilmesi ya da çeşitli etmenler ileri sürülerek bu haklara tecavüz edilmesi büyük bir haksızlık ve hukuksuzluktur. Bu nedenle insan

haklarının korunması öncelikle bireyin korunması anlamına gelir ve bu korumada birinci derecede sorumluluk devlete aittir.

İnsan hakları kapsamında yapılan her türlü hak ihlalleri, isimlerinden biri "Hak" olan Allah'ın gayretine de dokunmaktadır. Allah'ın, şirkten sonra bağışlamayacağı ve büyük günah olarak kabul ettiği eylemlerden birisi de hak ihlalleridir (Kudat, 2014: 88).

Kul hakkı hususunda gerek Kur'an'da ve gerekse de Hz. Peygamberin sünnetinde örnekler vardır. Kur'an'da Zilzal suresinin 7. ve 8. ayetinde geçtiği gibi "**Kim zerre miktarı hayır yaparsa onu görür. Kim de zerre miktarı kötülük işlerse, onu görür**" hükmü gereği Allah, insanların mutlaka yaptıklarının karşılığını göreceğini bildirmektedir. Hz. Peygamber de; "*Kimin üzerinde din kardeşinin ırzı, namusu veya malıyla ilgili bir zulüm varsa altın ve gümüşün bulunmayacağı kıyamet günü gelmeden önce o kimseyle helalleşsin. Yoksa kendisinin salih amelleri varsa, yaptığı zulüm miktarınca sevaplarından alınır, (hak sahibine verilir.) Şayet iyilikleri yoksa, kendisine zulüm yaptığı kardeşinin günahlarından alınarak onun üzerine yükletilir*" (Buhârî, Mezâlim 10, Rikâk 48) hadisiyle kul hakkının önemini vurgulamıştır.

İslam açısından kul hakkına giren bir şeyin, az ya da çok olması fark etmemektedir. Nitekim Hz. Peygamber bu durumu da şöyle anlatmaktadır: "*Yemin ederek bir Müslüman'ın hakkını alan kimseye, Allah cehennemi vacip kılar, cenneti de haram eder.*" Bir adam dedi ki: - Ya Rasûlallah! Şayet o küçük ve değersiz bir şey ise? Bunun üzerine Hz. Peygamber: "*Misvak ağacından bir dal bile olsa böyledir*" (Müslim, İmân 218; Nesâî, Kudât 30) buyurmuş ve bu sözleriyle kul hakkı yenmemesini ve helalleşmeyi tavsiye etmiştir. Bu örnekler hak ve hakkaniyetin İslam dinindeki yer ve önemini gösterirken kul hakkına girmenin de vebaline işaret etmektedir.

3. İNSAN HAKLARI İHLALLERİNİ MEŞRULAŞTIRMADA FETÖ'NÜN KULLANDIĞI YÖNTEMLER

İnsan haklarını ihlal konusunda FETÖ'nün zirveye çıktığı ve insanların en çok hakkını yediği konuların başında kamu kurumları tarafından yapılan sınav sorularını çalarak kendi militanlarının önünü açmak gelmektedir. Bilindiği gibi kamu hizmetlerinin yerine getirilmesinde temel amaç kamu yararındır. Kamudaki hizmetleri yerine getirenler de bunun için istihdam edilen bireylerdir. Bu nedenle bireylerin modern devletin hizmet anlayışı içerisinde eğitim, ehliyet ve liyakate dayalı olarak çeşitli usullerle kamu yönetimi sistemine dahil edilmesi en tabii yoldur. Bu yol kamu kurumlarındaki mesleki ilke ve değerleri etkilemekte ve bunun sonucunda da bir kurumsal kültür oluşmaktadır. Bu yüzden kamuda istihdamın hukukun öngördüğü şekilde, haksızlık oluşturmadan, eğitim, ehliyet, liyakat vb. usullerle belirlenen kriterlere göre yapılması kamu yararı açısından önemlidir. Ancak FETÖ yaptığı hırsızlıklarla bu sistemi rayından çıkarmış ve istismar etmiştir.

FETÖ bu hırsızlık için kamu kurumlarında ağlar kurmuş ve bu ağlar üzerinden sınav sorularını çalmış, bu soruları kendisine bağlı okul, dersane, yurt, pansiyon vb. eğitim yerlerinde kalan yandaşlarına vererek onların istihdamını sağlamış, ötekileştirdiği diğer insanların haklarını ihlal etmiştir. Nitekim bu konuda ÖSYM'nin bilgisayarlarına kurulan "ProNMS" ve Lumension" adlı casus programlar vasıtasıyla 2010 ile 2015 yıllarında yapılan tüm sınav sorularının "Sır" adlı belleğe kaydedildiği ve bu soruların sızdırılarak örgüte servis edildiği ortaya çıkarılmıştır (<https://www.sabah.com.tr>).

FETÖ'nün devletin kadrolarına kendi militanlarını yerleştirmek amacıyla soru hırsızlığı yaptığı özellikle bu konudan muzdarip olan bir çok kamu kurumu tarafından belgelenmiştir. Bu konuda rapor hazırlayan kurumlardan biri de Polis Akademisi'dir. Polis Akademisi" Yeni Nesil Terör: FETÖ'nün Analizi" adıyla yayınladığı raporda FETÖ'nün soru hırsızlığını istatistiksel verilere göre kapsamlı bir şekilde analiz etmiştir. Çok fazla detaya girmeden bu raporun, örgütün 2000-2013 yılları arasında KPSS, ÖSS, ALES, Askeri Liseler, YDS sınavları gibi ÖSYM koordinatörlüğünde yapılan tüm sınav sorularını çaldığını ve çalınan bu soruların son derece stratejik olarak kullanıldığını ortaya koyduğunu belirtmek, FETÖ'nün bu konuda ulaştığı noktayı görmek ve göstermek için yeterlidir (Yeni Nesil Terör: FETÖ'nün Analizi, 2017: 41-43).

FETÖ'nün soru hırsızlığıyla ilgili vardığı noktayı gözler önüne seren bir başka rapor da Serdar Gülener ve S. Hüseyin Öztürk'ün kaleminden çıkmıştır. Gülener ve Öztürk'ün yazdığı ve SETA tarafından 2018 yılında yayınlanan "İtirafalarda FETÖ'nün Devlete Sızması (Askeriye, Mülkiye, Adliye)" isimli çalışma, FETÖ'nün soru hırsızlığıyla devlete nasıl sızdığını ele almaktadır. FETÖ militanlarının ifşaatları bu durumu açıkça ortaya koymaktadır. Bu itiraflara dikkatlice bakıldığında ve satır araları iyice okunduğunda bu militanların hırsızlık yaptıklarının, başka insanların haklarını yediklerinin yani kul hakkına girdiklerinin farkında oldukları da görülmektedir. Ancak -takiyye yapıp yapmadıklarını kestirmek mümkün olmadığından bugün için öyle görünseler ve pişman olduklarını dile getirirler bile- o gün için bu fiil ve eylemleri bile isteye yaptıkları ve bunu kendilerine bir dogma olarak empoze edilen kutsal bir amaç uğruna ve hiç sorgulamadan yaptıkları kendi beyanlarıyla sabittir.

FETÖ'nün özellikle güvenlik kurumları olmak üzere bürokrasinin her kademesine kendi üyelerini sızdırmak ve yerleştirmek için büyük bir çaba sarf ettiği ortadadır. FETÖ bir taraftan sınav sorularını çalarak kendi yandaşlarını devlet kadrolarına yerleştirmiş, diğer taraftan da çeşitli kurumlardaki mevcut bürokratları yasadışı ve gayri meşru yollarla makamlarından uzaklaştırmayı başarmıştır. FETÖ bu yöntemlerle devlet içinde devlet olma kapasitesine ulaşarak kendi paralel yapılanmasını kurmuştur. (Yeni Nesil Terör: FETÖ'nün Analizi: 5)

Fethullah Gülen ütopyik amaç hedeflemiş ve bu amaca ulaşmak bir sistem kurmuştur. Bu sistemden geçen FETÖ militanları, kendilerinin ulvi bir amaç için seçilmiş kişiler olduğuna ve yüksek bir gayeye hizmet ettiklerine inandırılmışlardır. Dolayısıyla fabrika ayarları bozulan, adeta bir tornadan çıkmış gibi aynı düşünceyi paylaşır hale getirilen militanların kendi varlıklarının sebebi olarak gördükleri Gülen için yapmayacakları hiçbir şey yoktu. Çünkü dini motivasyonla hareket ettiğine inandırılan militanların belirlenen stratejik hedeflere yönlendirilmesinde kullanılan en temel saiklerin başında bu dini motiveyi sağlayan lider gelmektedir.

Nobel edebiyat ödülü sahibi ünlü Yahudi düşünür Elias Canetti'ye göre insanı bilinmeyen dokunuşundan daha fazla korkutan hiçbir şey yoktur. Canetti, insanın, bu dokunulma korkusundan yalnızca bir kitle içindeyken kurtulabildiğini ve böylelikle korkunun karşısına dönüştüğü tek durumun bu olduğunu ifade etmektedir (Canetti, 2006: 15-16). Canetti'nin dokunulma korkusu ve bilinmeyene karşı duyulan bu korku olarak ifade ettiği aslında Tanrı korkusundan başka bir korku değildir. Bu nedenle Canetti'ye göre Tanrı korkusu dini bir kitlenin oluşumunu sağlamaktadır. Çünkü bu tarz dini kitlelerde Tanrı tam olarak bilinemeyendir. Bu bilinmeyen korkusundan kurtulmanın yolu da bir kitleye girmek ve o kitlenin kutsi, olağanüstü haller ve kerametlerle donatılmış dini liderine bağlanmaktan geçmektedir. Böyle bir lider ve bu liderin yönetimindeki kitle korkularından kurtulabilir ve kitledeki bireyler nihayetinde cenneti kazanabilirler. Canetti'nin bu açıklamaları ışığında bir kıyas yaparak militanlarının gözüyle FETÖ elebaşı Gülen'e bakıldığında, onun sahip olduğu özellikler, olağanüstü haller ve kerametler Hz. Peygamber de bile yoktur ve Gülen yarı Tanrı mesabesinde dir.

Bundan dolayı militanların motivasyonlarının sağlanmasında Gülen'e bakış tarzının, ona olan sadakatin ve onda var olduğuna inanılan olağanüstü özelliklerin ve kerametlerin payı çok büyüktür. Özellikle kutsiyet atfedilen bir lider ve o liderde var olduğuna inanılan kerametler ve olağanüstü haller onun peşinden gidenleri kolaylıkla cezbetmekte ve onları hipnozlamaktadır. Bu nedenle liderlerinin her yönüyle kutsanmış bir varlık olduğuna inandırılan militanlar korkularından arınmakta, liderleri sayesinde içinde buldukları zor durumdan kolayca sıyrılıp kurtuluşa ereceklerine ve ödül olarak cenneti kazanacaklarına kolaylıkla inanmaktadırlar (Arslan, 2019: 938).

Bu gaye için FETÖ militanları için ötekileştirdikleri insanların haklarını gasbetmek ve onlara yaşama hakkı tanımamak kendi düşüncelerine göre meşru bir davranıştır. FETÖ'nün başkalarının hakkını gasp ve istismar etmeyi meşrulaştırmak için en çok müracaat ettiği yöntemlerin başında ise biat, takiyye, fetva ve rüya aparatlarını kullanmak ve bunları bu uğurda araçsallaştırmak gelmekteydi.

FETÖ'cüler soru hırsızlığının yanı sıra tayin, terfi, liyakat, özlük hakları, maaş ödülü vb. akçeli işlerin döndüğü konularda her zaman birbirlerini kollamışlardır. Çünkü her bir FETÖ'cünün aldığı maaşın/ödülün/primin belli bir kısmı örgüte himmet parası olarak geri dönmekteydi. Bu nedenle FETÖ hak ihlalleri konusunda o kadar aşırılığa gitmiştir ki 15 Temmuz'dan sonra da sınav hırsızlığını sürdürdüğü ve hak ihlali yaptığı tespit edilmiştir.

İnsan haklarını ihlal konusunda FETÖ'nün ötekileştirdiği insanların haklarını istismar etmek ve bunu meşrulaştırmak için kullandığı yöntemlerin temel taşları arasında birer motivasyon aracı olarak yer alan biat usulünü, takiiyeyi, fetvaları ve rüyaları nasıl kullandığını analiz etmenin temel amaç olduğu yukarıda ifade edilmişti. Çalışmanın bundan sonraki aşamalarında bu yöntemler ele alınmaktadır.

3.1. Beyin Yıkama ve Kesin İnançlı Hale Getirme Yöntemi: Biat

Biat usulü FETÖ'ye girmenin ilk adımıdır. FETÖ bu yöntemle yıllarca devşirdiği militanların beynini yıkamış, onları mankurlaştırarak kesin inançlı hale getirmiş ve FETÖ elebaşı Gülen'e sorgusuz sualsiz itaat etmeye hazır hale getirmiştir.

Türkçe'de kullanılan biat kelimesinin aslı Arapça bey'attır. Bey'at "satmak, satın almak" anlamındaki bey' mastarına bağlı olarak "yöneticilik tevdi etmek, birinin yöneticiliğini benimsemek" anlamındadır (Kallek, 1992, s. 120-121). Biat, bir dini oluşuma girmek isteyen ve talip, muhip ya da mürit adıyla isimlendirilen bir adayın, bir şeyhe ve onun vereceği emirlere tam anlamıyla bağlı kalacağına dair söz vermesidir. Bu durumda talibe, biat ettiği şeyhinin dostuna dost, düşmanına düşman olması, bollukta ve sıkıntıda ona kayıtsız şartsız itaat etmesi, hiçbir emrine karşı çıkmaması tembih ve telkin edilir. Biat tam anlamıyla şeyhe bağlılık sözleşmesi olarak kabul edildiği için biatı bozmanın ağır bir manevi sorumluluğu olduğuna da inanılmaktadır (Türer, 1992: 124-125).

İslam geleneğinde biat olarak bilinen bu yöntemle dinî bir oluşuma katılanlar, dinî konularda olduğu kadar gündelik hayattaki en temel ihtiyaçları için bile biat ettikleri lidere kayıtsız şartsız tabi olmakta ve ona itaat etmek durumundadırlar. Dolayısıyla aklını, beynini, düşüncesini kayıtsız şartsız/sorgusuz sualsiz biat ettiği liderine teslim eden ve bilinç altıyla hareket eden bir bağlıdan da kendi inisiyatifleriyle akıllıca bir hareket beklenemez. Bu nedenle liderin tamamen kontrolünde olmak, beraberinde bilinç altıyla hareketi, akıl kullanmaktan ziyade cehaleti, cehalet de hastalıklı bir toplumsal yapıyı doğurur. Bu durumun en kötü taraflarından bir tanesi biatlı, hipnozlu olan kişinin, cehaletinin farkına varamaması, bilmediğini idrak edememesi ve cehaleti ile ilgili kabulleri ve verileri de hiç kimseyle tartışmamasıdır (Arslan, 2016: 66-67).

Biat usulü FETÖ'nün etkin kullandığı yöntemlerin başında gelmektedir. Ancak biat yöntemi FETÖ tarafından İslam literatüründeki asıl işlevinden saptırılmış ve çıkar amaçlı kullanılmıştır. Bu sistemle FETÖ'cü militanların beyinleri yıkanmakta ve kişilikleri silinmekteydi. FETÖ'cüler için bu sistem çocukluktan itibaren başlatılmakta ve militanlar sistematik bir eğitimden geçirilerek radikalleştirilmekteydi. Eğitim de genelde FETÖ'ye bağlı hücresele "ışık evleri"nde, okullarda, dershanelerde, pansiyonlarda vb. yerlerde verilmekteydi. Bu eğitimden geçirilen biatlı militanların FETÖ dilindeki adı ise "altın nesil"dir.

Altın nesiller yetiştirme ideali doğrultusunda kitleleri motive etmeyi başaran Gülen, bu sisteme has özel bir eğitim sistemi geliştirmiştir. FETÖ'nün altın nesiller yetiştirmek amacıyla geliştirdiği bu eğitim anlayışında, farklı siyasi görüşlere, mevcut sistemle barışık olmayanlara, din dışı veya ahlaksız olarak görülen kimselere yer verilmemiş ve bunlar "öteki"ler olarak kategorize edilmiştir (Çaylak ve Kaymal, 2019: 355).

Tarihsel süreç dahilinde devşirilen altın nesiller, biat usulüyle verilen sistematik endoktrinasyonla kesin inançlı olarak Gülen'in dostuna dost ve düşmanına düşman birer radikal birey olarak yetiştirilmişlerdir. Böyle bir tedrisattan geçirilerek "fabrika ayarları bozulan" altın nesiller, öğretilmiş davranışları içselleştirmişler ve bunu bir hayat felsefesi hâline getirmişlerdir. Bu yüzden

aklını kullanma ve muhakeme etme söz konusu olmadığı için empatiden yoksun bir hâlde dayatılan her şeye baştan şartlanmışlardır (Arslan, 2019: 937). Dolayısıyla değişiklik isteği ve başka bir insan olma arzusuyla (Hoffer, 2010: 11) liderine kayıtsız şartsız teslim olan ve tamamen bilinçaltı ile hareket eden böyle bir birey artık kendisi değildir, iradesi kendisine rehber olmaktan çıkmış ve adeta bir otomat haline gelmiştir (Le Bon, 1997: 28). Biat sistemiyle bağlı hale getirilen bireyler liderlerini, kendi ben ideali yerine koyarlar ve ona shevi bir bağla bağlanırlar (Freud, 1975: 62). FETÖ militanları da Gülen'e shevi bir bağla bağlıdırlar. Hatta onun öylesine kutsal bir varlık olduğuna inanmaktadırlar ki: *"Allah benimle konuştu. Doğru, ben kâinatı Muhammed'in hatırına yarattım; ama senin hatırına devam ettiriyorum."* (Erdoğan, 2016: 33) demesine körü körüne ve saplantılı bir halde inanmışlardır.

FETÖ elebaşı Fethullah Gülen'in biatlı "altın nesil"lerden beklentisi ise "yeni bir Türkiye ve yeni bir dünya inşa etmek"ti (Yavuz, 2005: 298). Gülen bu amacına ulaşmak için de her şeyi mubah gören bir sistem kurgulamıştır. Bu nedenle Gülen ilk andan itibaren arkasına aldığı iç ve dış destekle biat usulüyle yeniden ürettiği militanlarını soru hırsızlığı başta olmak üzere her türlü suistimal ve haksızlıklarla devletin en kılcal damarlarına kadar adım adım sinsice ve gizlice yerleştirmiştir. Bu yöntemden geçen militanlar da amaçlarına ulaşmak için her şeyi mubah saymayı içselleştirdikleri için kendilerinden olmayanların haklarını yemeyi meşru görmüşlerdir.

Örgüt, biat yöntemiyle genç beyinleri ve körpe dimağları istismar ederek bilinç altıyla hareket eden bir kitleye çevirmiş, dinin asli unsurlarını bağlamından kopararak yeniden ürettiği çarpık bir din algısını, paralel eğitim ortamlarında dinin hakikatlerini bilmeyen gençlere hakiki dinmiş gibi empoze ederek bu gençlerin hayallerini sömürmüş ve haklarına girmiştir. Kısacası FETÖ, sinsi bir devşirme sistemi oluşturarak çocukları ailelerinden, beyinleri de Türk Milletinin geleceğinden çalmıştır (TBMM 15 Temmuz Darbe Girişimi Raporu, 2017: 580).

3.2. Kendini Gizleme Yöntemi: Takiyye

FETÖ'cü militanların kullandığı bir başka yöntem takiyye yaparak kendilerini gizlemek olmuştur. Takiyye sözlükte bir kimseyi tehlikeden korumak anlamındaki vaky (vikâye) kökünden türetilmiştir. Takiyye kendini korumak, sakınmak anlamına gelmekte ve zorunlu durumlarda başvurulabilecek bir kolaylık, bir ruhsat olarak kabul edilmektedir (Öz, 2010: 453).

FETÖ yıllarca ışık evleri, kamplar, pansiyonlar, dershaneler ve okul ağları üzerinden imamların, abilerin ve ablaların nezaretinde verilen eğitimle takiyyeyi çok iyi kullanan altın nesillerden militanlar yetiştirmiş ve bu militanları kurdukları sistem üzerinden çaldıkları sorular sayesinde başta emniyet, yargı, TSK olmak üzere devletin bütün kurumlarına sızdırmıştır (Yavuz, 2005: 298; Arslan, 2016: 23, 89-90, 204; Arslan, 2018: 272). FETÖ devlete sızmayı takiyye/gizlilik temelli bir radikalleşme metoduyla yapmıştır. Bir başka ifadeyle, FETÖ kültist radikalleşme de denebilecek bir süreçten geçirdiği örgüt mensuplarını hedeflerine yönelik on yıllar süren bir radikalleşme periyodunun ardından zamanı gelince verilen emirleri uygulamak üzere toplumun ve devletin kılcal damarları içerisine yerleştirmiştir (Uluslararası Bir Tehdit Olarak FETÖ, 2018: 12).

Yine bu sızmayı, FETÖ'nün yayın organı "Sızıntı Dergisi"nin temel amacı üzerinden ironi yaparak açıklamak mümkündür. Gülen, yayına başlarken Sızıntı dergisinin temel felsefesini, her tarafa, her gönüle sızmak olarak belirlemiştir. Gülen'in çizdiği bu hedef doğrultusunda "sızıntı" devletin bütün kurumlarına ve kılcal damarlarına kadar takiyye yöntemiyle gizlice yapılmıştır (Arslan, 2016: 111-112).

Gülen takiyye yöntemi hakkında militanlarını sık sık uyarmaktan ve tembihatlarda bulunmaktan kaçınmamıştır. FETÖ'cülere devletin tüm güç merkezlerine ulaşana kadar hiçbirinin kendisini belli etmeden sistemin damarlarına doğru hareket etmeleri gerektiğini ve koşullar hazır olana kadar aynen böyle devam etmelerini öğütleyen Gülen, zamanından önce yapılacak bir hareketin dünyayı başlarına yıkacağı ve zarar görecekleri konusunda da onları ikaz etmiştir. Gülen, militanlarına devletin bütün gücünü alıncaya kadar beklemeleri gerektiğini, bu durumdan önce atılan herhangi bir adımın çok erken olacağını söylemiştir. Bu durumu da yumurta-civciv örneğiyle anlatmış ve

zamanından önce atılacak bir adımın tıpkı tam 40 gün beklemeden bir yumurtayı kırmak gibi ve mukadderatın da yumurtanın içindeki civcivi öldürmekle eşdeğer olduğunu ifade etmiştir.” (Engdahl, 2016: 19).

Gülen’in takiiye konusunda öğütte bulunduğu bir başka militan grubu da TSK’ya sızdırdıklarıdır. Gülen’in TSK’daki sızıntı militanlarına takiiye usulüyle kendilerini nasıl gizlemeleri gerektiği hakkında verdiği taktikleri Nurettin Veren şu şekilde aktarmaktadır: *"Gülen, cemaatteki arkadaşlara, örneğin subay adaylarına içki içmedikleri gibi bir durum doğmaması ve rapor edilmemeleri için gerektiğinde içki şişelerine vişne suyu gibi şeyler koyup yanlarında getirmelerini tavsiye ediyordu. Gülen, takiiyeyi bu kadar mubah gören bir anlayış içindeydi. Gülen, o kadar ileri gidiyordu ki, 80’li yılların devamında askerî okullara cemaatten talebe sokmak için, çocukları eğiterek gerekirse kulaklarına küpe bile taktırtarak sınavlara girmeleri tembihleniyordu. Böylece fark edilmeyecekler, dindar oldukları anlaşılmayacaktı. Bu çocuklardan askerî mahkemelerde tutuklananlar var. Biz, o dönemde bu olayların ilerisini sezemediğimiz için Gülen’in ne yapmak istediğini, amacını bilemedik. ‘Mühim yerlere gelmelerinde sakınca yok,’ diye algıladık"* (Veren, 2007: 26).

17/25 Aralık ve 15 Temmuz darbe kalkışmalarıyla terör örgütüne evrilen ve haddinden fazla sinsî, takiiyeci, ikiyüzlü ve girift bir örgüt (Aydın, 2017, s.77) olan FETÖ’nün gayr-ı meşru işler çevirirken uyguladığı temel taktiklerden birinin hedefe ulaşmaya kadar tedbir amacıyla takiiye yapmak olduğu artık bilinmektedir. Gülen’in sahte bir karaktere bürünerek, militanlarına takiiyeyi din, tedbiri bir yöntem, kibri de tevazu olarak pazarladığı ortadadır (TBMM 15 Temmuz Darbe Girişimi Raporu, 2017: 580). Takiiye yöntemiyle kendilerini gizleyen FETÖ’cüler her türlü istismarla devletin kılcal damarlarına kadar yerleşmişlerdir. Çeşitli yöntemlerle devletin en üst makamlarına kadar yerleşen FETÖ’cüler daha sonra ellerinde tuttukları imkanları ve yetkileri kötü bir şekilde kullanmışlar, yolsuzluk, usulsüzlük, ihmal, savsaklama, kayırmacılık, ayırmacılık, rüşvet, zimmet vb. yollarla görev ve yetkilerini menfaat sağlamak için tereddüt etmeden kullanmışlardır. Liyakate dikkat etmeden kendilerinden olanların devlet kadrolarına girmesini sağlamışlar ve böylelikle öteki kategorisine soktukları bir çok kişiye psikolojik baskı uygulamışlar ve haklarını istismar etmişlerdir. Tüm bu suistimalleri yapmayı da nihayetinde ulaşacakları amaçları için kendi meşru hakları olarak telakki etmişlerdir.

3.3. Haramları Helale Çevirme Yöntemi: Fetvalar

Fethullah Gülen, biatlı militanlarını bireysel amacı uğruna yürüttükleri mücadeleye ikna etmek için çok çeşitli ve farklı stratejiler kurgulamıştır. Bu stratejilerle militanlarının gözünde kendisini olağanüstü bir kişilik olarak ikame eden Gülen, onları her yaptıklarının meşru olduğuna inandırmıştır. Bu strateji için kullandığı ve istismar ettiği bir başka yöntem fetvalardır.

Gülen, militanlarının kendisini mutlak dinî otorite olarak kabul etmesinden istifade etmiş ve onların örgütsel bağlılıklarını kesintisiz sürdürmelerini temin etmek maksadıyla geleneksel fıkıh kültüründe yer alan bazı hükümleri bağlamından ve amacından kopararak tehdit vasıtası haline getirmiştir. Gülen’in, örgütten ayrılmamak, tayin edilen yere gitmek, örgütün belirlediği görevleri yapmak, belirlenen kişiyle evlenmek, örgüte sürekli maddi katkı sağlamak, elde ettiği bilgileri abi, abla ya da imama ulaştırmak için nikahı üzerine söz vermek ve diğer ağır yemin şekillerini devreye sokmak, örgüt kanunlarına göre suç sayılan eylemleri cezalandırmak için verdiği fetvalar vardır (TBMM 15 Temmuz Darbe Girişimi Raporu, 2017: 141). Bu yüzden Gülen’den dinî, siyasi, toplumsal, ekonomik vb. hemen hemen her alanla ilgili sadır olan her söz militanları için birer emir ve fetva mahiyetindeydi. Dolayısıyla militanlar Gülen’in içtihatlarını, fetvalarını, yorumlarını takip etmişler ve gerektiğinde uygulamışlardır (Kaya, 2017: 358).

Bu fetvaların hükmü gereği Gülen’in amacına ulaşip inşa edeceği yeni Türkiye kurulana kadar haram olan her şey onlara helaldi. Bu anlayış Gülen tarafından İslam fıkıhındaki “zaruret hâli”ne bağlanarak meşrulaştırılmıştır. Bu yolla Türkiye’deki cari sistem, yargıdan emniyete, TSK’dan diğer kamu kurumlarına gizlice “sızıntı” yap(tırıl)an militanlar eliyle, Gülen’in çıkarları için her

türlü manipölasyona tabi tutulmuştur. Kamu kurumlarında çalışıp da Gülen'in ideallerine karşı çıkanlar karalanmış, üretilen sentetik/yapay delillerle devre dışı bırakılmış, yasa dışı dinleme faaliyetleriyle sindirilmiştir. Nihai amaç uğruna militanlardan sınav sorularını çalma, içki içme, kumar oynama, eşinin başını açma, eşine bikini giydirme, ima yoluyla namaz kılma ya da hiç kılmama, üçüncü cumaya gitme/hiç gitmeme, dinleme, mahremiyeti röntgenleme, kaset savaşları gibi illegal yöntemlerin kullanılması talep edilmiş ve bunlar yaptırılmıştır. Tüm bu illegal yöntemlerin meşrulaştırılması için de Mecelle'nin külli kaidelerinden hareket edilmiş ve Mecelle'nin 21. maddesinin "*Zaruretler, memnû' olan şeyleri mubâh kılar (Zaruretler/zorluklar, yasak/haram olan şeyleri mubah/helal kılar)*" hükmü fetva ve fikhî dayanak olarak kullanılmıştır (Arslan, 2016: 144-145).

Halbuki İslam fikhında zaruret hali geçici bir duruma işaret etmektedir. Buna göre savaş, kıtlık ve doğal afet vb. olağanüstü şartlarda geçici olarak alınan tedbirlerin ve mubah sayılan durumların zorluklar geçince normale dönmesi gerekir. Fakat FETÖ'cülere göre zaruret hali hiç bitmemiştir. Nihai amaca ulaşana kadar, Gülen'in verdiği fetvalar gereği, zorda oldukları için haram olan şeyler onlara helal sayılmıştır. Bu nedenle sınav sorularını çalarak ya da başka yöntemler kullanarak ötekilerin hakkını yemek, zaruret halinde olmaları sebebiyle onlar için günah veya haram değil meşru eylemlerdi.

Bu meyanda Gülen'in yıllar yılı verdiği fetvalarla, militanlara, örgütün maslahatı ve gizlenme adına dinin emir ve yasaklarını çiğnemelerinde bir sakınca olmadığını nasıl meşru bir zemine oturtmaya çalıştığı ve artık bu fetvaların bir geçerliliğinin olmadığı ortaya çıkmıştır.

3.4. Soru Hırsızlığına Kılıf Bulma Yöntemi: Rüyada Görme

Minareyi çalan kılıfını hazırlar misali, FETÖ'nün soru hırsızlığını meşrulaştırmak için başvurduğu yöntemlerin bir başkası da özellikle Fethullah Gülen'in gördüğü ve militanlarıyla paylaştığı rüyalar olmuştur.

Aslında rüya, İslâm fikhına göre ilmî bir karine/delil olarak kabul edilmemektedir. Bu nedenle rüyaya bağlı olarak bir hüküm de verilememektedir. Ancak Peygamberlerin gördükleri ya da tabir ettikleri rüyalar da yok değildir. Bunların dışında kalan rüya ve tabirlerin hiçbir bilimsel değeri ve dinde yeri yoktur. Bu sebeple rüyalar üzerinden dinî bir hüküm belirlemek ya da dinî bir hükümü geçersiz kılmak ve buna göre hayatı tanzim etmek İslam alimleri tarafından caiz görülmemiştir. Çünkü rüya, sadece gören kişiyi bağlamaktadır ve rüyanın doğruluğunu ispat etmek de mümkün değildir. Ayrıca rüya gibi rüyanın yorumu da gören kişiyi bağladığı için başkalarının bu yorumu doğru kabul etmesi ve bu rüya üzerine herhangi bir hüküm inşa etmesi doğru değildir (Bardakoğlu, 2005: 163; Arslan, 2017: 37-38;).

İslam fikhının rüya ile ilgili hükümleri ortada dururken Fethullah Gülen militanlarını rüyalarla amel etme kültürüne bir hayli alıştırmış ve militanlarını liderliğine ikna etmek için paranormal olaylara başvurmaktan ve rüyaları kullanmaktan kaçınmamıştır (Demir, 2018: 82). Rüyalar üzerinden örgüt ile üyeler arasındaki ilişkiyi daha da sağlamlaştırmayı amaçlayan FETÖ elebaşı Gülen, Hz. Peygamberle birlikte evleri ziyaret ettiğini ve rüyalarda görülen şeylerin kişilere doğrudan verildiği gibi hikâyeler uydurmuştur. Gülen'in rüyasında sürekli Hz. Muhammed'i ve Allah'ı gördüğünü ileri sürmesi hem otoritesini pekiştirmeye hem de verdiği talimatların kendisine rüyada bildirildiğini söyleyerek yapılan eylemlere meşruiyet kazandırmaya dönüktür (Yeni Nesil Terör: FETÖ'nün Analizi: 18).

Gülen, rüya kültürünü militanların zihinlerine öylesine işlemiştir ki adeta bir rüya nesli yetiştirmiştir. İşin vahameti öyle bir noktaya ulaşmıştır ki bu nesiller sınav sorularını rüyalarında göreceğine inandırılmıştır. Bunun bir yansıması olarak Gülen, sınav sorularının bazı kimseler tarafından rüyada görülebileceğini iddia etmiş ve bu konuda şunları söylemiştir: "*Meselâ, bazı kimseler, daha sonra kazanacakları bir başarıyı, çok öncesinden rüyalarında görebilmekte ve gireceği imtihan sorularını bütün ayrıntılarıyla müşahede edebilmektedirler.*" (Gülen, 2011: 120).

Gülen'in bu sözlerinde sadece rüya ile amel değil, rüya kılıfı altında soru hırsızlığını caiz görmesi, teşvik etmesi ve meşru göstermesi söz konusudur. Gülen bu şekilde takipçilerine yol göstermekle yetinmemekte, çalınan sınav sorularına izah ve zemin hazırlayarak militanlarını bu yola teşvik etmektedir. Ayrıca sınava gireceklere çalıntı sorular "*Sınavda çıkacak Gülen Hocaefendi'nin rüyasında gördüğü sorular*" denilerek verilmiş, sonrasında da aynı soruların sınavda çıkmasıyla Gülen'in insanüstü kutsal bir varlık olarak gösterilmesi sağlanmıştır. Kısacası, sadece hırsızlıkla kalınmamış, hırsızlık keramet, olağanüstülük ve insanüstülük olarak pazarlanmıştır. Sınav sorularının çalıntı olduğundan habersiz olan çocuklar ve gençler de böylece örgüte ölümüne bağlı adanmışlar haline getirilmiştir (TBMM 15 Temmuz Darbe Girişimi Raporu, 2017: 59).

Gülen rüyaları öylesine bir kültür haline getirmiştir ki rüyalarla militanlarına çeşitli mesajlar vermiş, rüyaları himmet toplamada psikolojik bir araç ve ayrıca sınav sorularını çalmada ve kişileri yönlendirmede bir amaç olarak kullanmıştır. Günümüzde yapılan sınavlarda çıkan yüzlerce sorunun bütün detaylarıyla bir rüyada görülmesi, aklın, mantığın alacağı, mümkün olan bir şey değildir. Aslında burada ulaşılmak istenen hedef açıktır; soru hırsızlıklarıyla yapılan sahtekârlıklara meşru bir zemin hazırlamak. Kuşkusuz ki sınav sorularını çalarak emek hırsızlığı yapmak, birinin malını çalmak gibi bir kul hakkı olmanın yanında çok kapsamlı bir kamu hakkı ihlalidir. Üstelik bu yolla birçok insanın hakkına tecavüz edilerek mağduriyetlerine de sebep olunmuş ve hakları yenmiştir (Kendi Dilinden FETÖ, 2017: 66).

Fethullah Gülen yıllarca din adına ortaya çıktığını her fırsatta iddia etmiş, Allah ve Resulü'nün kendilerini desteklediğini, arkalarında olduğunu ve himaye ettiğini anlatmıştır. Bu meyanda Hz. Peygamber'in ve sahabelerin hayatından örnekler aktarmış ve bu örneklerden istifade edilmesini tavsiye etmiştir. Ancak ortaya çıkan gerçeklere göre Gülen söylediklerinin tam aksine dini istismar etmiş, dini nasları ve normları kendi çıkarları için kullanarak insanları din üzerinden kandırmıştır.

FETÖ her ne hikmetse, yıllarca kul hakkı ihlalinde bulunup başka insanların hakkına tecavüz ederken, nihai hedefine ulaşabilmek için her türlü gayr-i meşru yollara başvururken dinin gerçeklerini bir kenara itmiş, Allah ve Resulü'nün emir ve yasaklarını hiç aklına getirmemiştir. Gülen'in biatlı örgütü, takiiye ile kendini gizleyerek devletin kılcal damarlarına kadar en stratejik birimlerine sızmak ve yıkıcı gizli hedeflerini gerçekleştirmek için İslam'ın en önemli emir ve yasaklarını görmezden gelip çiğnemiştir. FETÖ bir taraftan sınav sorularını çalarak, o sınava giren herkesin hakkını gasp etmiş, diğer taraftan da dinin direği namaz başta olmak üzere ibadetleri askıya almak ya da aslî biçimleri dışında kendilerinin uydurduğu bir şekilde eda etmek, sürekli takiiye yapmak, açıkça yalan söylemek, evrakta sahtecilik yapmak vb. onlarca suç ve günahı kolayca işlemiştir. Dolayısıyla kendilerinden olmayan kişilerin haklarını hiçe sayarak ihlal eden, kul hakkına giren böyle bir örgütü, pek çok peygamberin ve Allah dostunun övdüğünü iddia etmek akla ziyan bir durum olmanın ötesinde İslam'ın açıkça bir tahrifi ve dinin istismar edilmesidir (Kendi Dilinden FETÖ, 2017: 88).

4. SONUÇ

Bir birey için hak kavramı o bireyin bireyselliğini teslim eden ve onu var eden en önemli değerlerden biridir. İnsan hakları da insanın insan olmasını tescil ve teslim eden kurallar manzumesidir. Bu yüzden insan hak ve özgürlüklerinin korunmasında birinci derecede sorumluluk devletlere aittir. Günümüz hukuk devletlerinde kamu düzeninin sağlanması ve temel hak ve özgürlüklerin koruma altına alınması, toplumsal hayatın temelini oluşturmaktadır. Ancak tarih temel hak ve özgürlüklerin hakların insanlara verilmesini ve bunların koruma altında olduğunu yazdığı kadar ihlallerini ve istismar edilmesini de yazmaktadır. İnsanların sahip olduğu hakların ihlali ancak güvenlik kaygısı vb. sebeplerle devletler tarafından hukuk çerçevesinde sınırlı olarak yapılabilmektedir.

İnsan hakları ihlalleri konusunda ön plan çıkan etmenlerin başında terör örgütlerinin geldiği muhakkaktır. Bu açıdan FETÖ'nün Türkiye'de insan haklarını ihlal eden terör örgütleri sıralamasında başı çektiği açıktır. FETÖ tarihi geçmiş olan bir örgüttür. Bu örgüt amacına ulaşmak

için adım adım hareket etmiştir. FETÖ kendisine bağlı militanları kurduğu sistematik evrelerden geçirek radikalleştirmiş ve hedeflenen amaç için hazırlamıştır. Bu amaç için her yol mubahlaştırılmış ve meşrulaştırılmıştır. Liderinin ideolojisiyle biçimlenen FETÖ zaman içinde itaati telkin eden tektipleştirici bir endoktrinasyon ve koyu bir taassupla dogmatik bir yapıya dönüşmüştür. Çeşitli yöntemlerle sistematize edilen ve içinde her türlü ihaneti barındıran bu yapı, ötekileştirdiği insanların hakkını ihlal etmiş, dini istismar etmiş, soru hırsızlığı dahil her türlü hukuksuzluğu yapmıştır. FETÖ'cüler tüm bu melanetleri işlerken de hiçbir şekilde kötülük yaptıklarına ve günah işlediklerine inanmamışlar aksine yaptıklarını kendi meşru hakları olarak görmüşler ve pişmanlık duymamışlardır.

FETÖ kendi çıkarı ve amacı doğrultusunda yıllarca legal yollardan kendi militanlarını illegal yöntemlerle devletin kılcal damarlarına kadar sızdırmıştır. Bunun için öncelikle altın nesiller yetiştirme projesi kapsamında biat usulüyle militanların beyinleri yıkanmış ve bunlar kesin inançlı hale getirilmişlerdir. Daha sonra bu militanlar sistemli bir hırsızlıkla çalınan sorularla devletin stratejik ve kritik makamlarına kadar yerleştirilmeye başlanmış ve bunlara takiyye usulüyle kendilerini nasıl gizleyecekleri öğretilmiştir. Dolayısıyla devletin en mahrem yerlerine kadar sızıntı yapan biatlı ve takiyyeci FETÖ militanları aldıkları endoktrinasyon gereği hırsızlık, istismar, ihlal vb. yollarla gasp ederek geldikleri makamların gücünü kullanmışlar, kendilerinden olmayanları ve öteki olarak gördükleri insanların haklarını ihlal ve gasp etmede hiçbir beis görmemişlerdir. Bu ihlalleri yapmayı da FETÖ elebaşı Gülen'in verdiği fetvalar ve gördüğü rüyalarla kendilerinin en meşru haklarıymış gibi görmüşlerdir. Tüm bunları yaparken odaklandıkları tek hedef, varlıklarının yegane sebebi olarak gördükleri ve olağanüstü keramet ve hallere sahip olduğuna inandıkları Fethullah Gülen liderliğinde yeni bir Türkiye daha sonra da yeni bir dünya inşa etmektir. Gülen ve FETÖ bu amaç için başta istismar ettiği dini ideolojik bir araca indirgemiş ve biat, takiyye, fetva ve rüya gibi araçsallaştırdığı diğer yöntemleri tereddüt etmeden kullanmıştır.

FETÖ elebaşı Gülen'in ve militanlarının iç ve dış destekle her türlü hak ihlali, hırsızlık, gasp vb. illegal yöntemlerle kurduğu bu sistem, 15 Temmuz 2016 darbe teşebbüsüyle evrimini bitirmiş ve nihai amacına ulaşmadan Türk milletinin cesaret ve ferasetiyle tarihin çöplüğüne atılmıştır. 15 Temmuz 2016 darbe teşebbüsünden sonra FETÖ'ye karşı başlatılan etkin mücadele sayesinde Türkiye'nin toplumsal yapısındaki en ilgisiz insanlar bile FETÖ'nün kirli geçmişi hakkında çok önemli gerçekleri öğrenmiştir. Biat, takiyye, altın nesil, bylock, abilik, ablalık, imamlık vb. FETÖ muhtevalı simge ve semboller hakkında toplum bilgilendirilmiş ve bunların FETÖ tarafından hangi amaçlar için kullanıldığından haberdar olmuştur.

İnsan hakları açısından "sana yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapma" ya da "sana nasıl davranılmasını istiyorsan sen de öyle davran" sözü altın bir kuraldır. Bu hikmetli söz İslam'ın ve kültürümüzün değer verdiği bir davranış tarzı ve iyi bir öğüt olarak telakki edilmektedir. Bu durum açıkça ortadayken biat, takiyye, fetva, rüya vb. yöntemlerle yeniden üretilmiş, sahte/yapay kimlikli FETÖ militanları insan haklarını ihlal etmede ve kul hakkı yemede öylesine ileri gitmişlerdir ki tüm bu ahlâksızlıkları ve suçları en ufak vicdan azabı yaşamadan gerçekleştirebilir hale gelmişler ve ihanet etmeyi normal bir davranış gibi içselleştirmişlerdir.

Sınav sorularını çalarak sınav kazanmanın, üretilen sahte belgelerle meslektaşlarına kumpaslar kurarak onları makamlarından etmenin, verilen görevleri kötüye kullanmanın ve ülkesine ihanet etmenin FETÖ militanlarının ortak sıfatı ve özelliği olduğu 15 Temmuz'dan sonra ortaya saçılmaya başlanmış ve bunlar hukuki metinlerle, belgelerle ispat edilmiştir. Bu ispata rağmen yakalanan FETÖ'cülerin soru çalmakla kul hakkına girmediklerini ve örgütün idealleri doğrultusunda soruların çalınmasının günah olmadığını düşündüklerini beyan etmeleri, nasıl yetiştirildiklerinin ve içlerinde bulunduğu durumun bir yansımasıdır.

Gelinen noktada FETÖ'cüler haklarını yedikleri insanlara yaptıkları zulmün karşılığını bu dünyada hapis cezasıyla ödemeye başlamışlardır. Ancak bu konuda bile mertçe davranmamakta ve daha az ceza almak için itirafçı olmayı seçmektedirler. Bu yöntemle yıllarca yaptıkları haksızlıkların

mahkumiyetini en aza indirmeye gayreti içindedirler. FETÖ'cülerin itirafçı olarak hem yaptıkları haksızlıkları itiraf etmeleri hem de takiyye usulüyle hala kendilerini gizlemeyi başaran diğer suç ortaklarını ifşa ederek yakalanmalarını sağlamaları elbette hukuk sistemi, adaletin yerini bulması ve kamuoyunun FETÖ'nün gerçek yüzünü görmesi için çok önemlidir. Ancak unutmamak gerekir ki bu dünyada işledikleri suçların mahkumiyetini çekmeye başlayan FETÖ'cüler, asıl ve en büyük cezayla, din adına yaptıklarına inandıkları bu zulmün bir din istismarı olduğu hakikatiyle yüzleşecekleri ve ilahi adaletin tecelli ederek asıl cezanın kesileceği ahirette, kul hakkı yeme günahıyla yargılanacakları gün karşılaşacaklardır.

KAYNAKÇA

- Aktan, C. C. (2009). Ahlak ve Ahlak Felsefesine Giriş, Hukuk ve İktisat Araştırmaları Dergisi, 1 (1), 38-59.
- Arslan, H. (2016). Dini Gruplar ve Siyaset -2 FETÖ/PDY, Ankara Okulu Yay., Ankara.
- Arslan, H. (2017). Rüya Metaforu Üzerinden Din İstismarı: FETÖ Örneği, Liberal Düşünce, Yıl: 22., S. 87, 33-47.
- Arslan, H. (2018). FETÖ'nün Tarihçesi, Örgütlenmesi ve Propaganda Şekli, Radikalleşme Şiddet ve Terörizm, Ed.: Salih Zeki Haklı, Polis Akademisi Yayınları, Ankara, 268-290.
- Arslan, H. (2019). Hibrit Savaş Unsurlarının Erken Kullanımı: Sıradışı Bir Terör Örgütü: FETÖ Vakası, JAVStudies, C.5, S. 5, Aralık, 933-941.
- Aydın, M. (2017). Melez ve Senkretik Bir Yapılanma Olarak Fetullahçı Terör Örgütü, Eskiye 34/Bahar, 75-94.
- Bardakoğlu, A. (1997). Hak, İslam Ansiklopedisi, TDV Yay., C. 15, İstanbul, 139-151.
- Bardakoğlu, A. (2005). Haramlar ve Helâller, İlmihal II (İslâm ve Toplum), TDV Yay., Ankara, 29-193.
- Buhârî, Muhammed b. İsmail (1982). Sahîh-i Buhârî, Çağrı Yay., 2. bsk., İstanbul.
- Canetti, E. (2006). Kitle ve İktidar, Çev.: Gülşat Aygen, Ayrıntı Yay., 3. baskı, İstanbul.
- Çağrıcı, M. (1997). Hak, İslam Ansiklopedisi, TDV Yay., C. 15, İstanbul, 137-139.
- Çaylak, Â. ve Kaymal, C. (2019). "Dinci" Tekelcilik Olarak Radikalizm: Gülenist Hareketin "Öteki" Algısı Üzerinden Eleştirel Analizi, ADAM AKADEMİ, 9/2, 329-362.
- Demir, H. (2018). Ezoterik Bir Kült Cemaatin Radikalleşmesi. 2. Baskı. Ay Yayınları. Ankara.
- Demiray, K. (1998). Temel Türkçe Sözlük, İnkılap Kitabevi, İstanbul.
- Engdahl, F. W. (2016). Whom The Gods Would Destroy, mine.Books, Wiesbaden, Germany.
- Erdoğan, L. (2016). Şeytanın Gülen Yüzü, Turkuvaz Yay., İstanbul.
- Fethullahçı Terör Örgütünün (Fetö/Pdy) 15 Temmuz 2016 Tarihli Darbe Girişimi İle Bu Terör Örgütünün Faaliyetlerinin Tüm Yönleriyle Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu, Ankara 2017.
- Freud, S. (1975). Kitle Psikolojisi, Çev.: Kamuran Şipal, Bozak Yayınları, İstanbul.
- Gözler, K. (2008). Genel Hukuk Bilgisi, Ekin Basım Yayın ve Dağıtım, Bursa.
- Gülen, M. F. (2011). Gençlere Pırlanta Ölçüler 6 Fasıldan Fasıla'dan, Muştu Yayınları, İstanbul.
- Gülener, S. ve Öztürk, S. H. (2018). İtiraflarda FETÖ'nün Devlete Sızması (Askeriye, Mülkiye, Adliye), SETA Yay., İstanbul.
- Hoffer, E. (2010). Kesin İnançlılar, Çev.: Erkıl Günur, Plato Film Yayınları, İstanbul.

http://megep.meb.gov.tr/mte_program_modul/moduller_pdf/%C4%B0nsan%20Haklar%C4%B1.pdf, Erişim Tarihi: 10 Nisan 2020.

<http://www.tmmob.org.tr/etkinlik/tmmob-demokrasi-kurultayi-1998/insan-haklari>, Erişim Tarihi: 10 Nisan 2020.

İnsan Hakları Eğiticileri İçin Başvuru Kitabı, İnsan Hakları Derneği Yay., Öncü Basımevi Ankara 2007.

Kallek, C. (1992). Biat, İslam Ansiklopedisi, C. 6, TDV Yay., İstanbul, 120-124.

Kaya, E. (2017). Dini Grupların Dini Bilgi Kaynaklarını Kullanımı (Gülen Cemaati Örneği), Turkish Studies, Volume 12/16, 343-360.

Kudat, A. (2014). Hak ve Hukuk Kavramları Üzerinde Bir Değerlendirme, ADAM AKADEMİ, Cilt 4/2, 87-106.

Le Bon, G. (1997). Kitleler Psikolojisi, Yay. Haz.: Yunus Ender, Hayat Yayınları, İstanbul.

Müslim, Ebu'l-Huseyn Müslim b. Haccâc (1956). el-Câmiu's-Sahîh, Tahkik: M. F. Abdülbaki, Lübnan.

Nesâî, Ahmed b. Şuayb (1981). Sünen, Çağrı Yay., İstanbul.

Püsküllüoğlu, A. (2008). Türkçe Sözlük, Can Yayınları, İstanbul.

Öz, M. (2010). "Takiyye", İslam Ansiklopedisi, C. 39, TDV Yay., İstanbul, 453-454.

Topaloğlu, B. (1997). Hak, İslam Ansiklopedisi, C. 15, TDV Yay., İstanbul, 152.

Türer, O. (1992). Biat (Tasavvuf), İslam Ansiklopedisi, C. 6, TDV Yay., İstanbul, 124-125.

Uluslararası Bir Tehdit Olarak FETÖ, Polis Akademisi Yay., Ankara 2018.

Veren, N. (2007). Kuşatma ABD'nin Truva Atı Fethullah Gülen Hareketi, Siyah Beyaz Yay., İstanbul.

Yavuz, M. H. (2005). "Neo-Nurcular: Gülen Hareketi" (Der.: Tanıl Bora, Murat Gültekingil), Modern Türkiye'de Siyasî Düşünce İslamcılık, C. VI, İletişim Yay., İstanbul, 295-307.

Yeni Nesil Terör: FETÖ'nün Analizi, Polis Akademisi Yay., Ankara 2017.